

DEJINY POŽIARNEJ OCHRANY v RABČI 1926 - 1996

Vážení občania!

Obetavá, riziková, nezištná, dobrovoľná pomoc druhým občanom pri nešťastiach, akými sú od nepamäti požiare a živelné pohromy, je v dnešnej dobe nesmierne vzácna. Dobrovoľní hasiči na úkor svojho voľna, s nasadením svojich životov neváhajú, či je deň, alebo noc, či je zima alebo horúčava, ale ak je treba nechajú bokom a idú hasiť požiar, či idú pomáhať pri likvidácii živelných pohrôm.

Ak si premietnem v pamäti dejiny hasičského rabčianskeho spolku, tak vidím tú obetavú, neľahkú, záslužnú prácu, ktorú robili naši predkovia hasiči a ktorú robia i dnešní nasledovníci. Vidím, že boli chvíle, kedy sa im darilo, ale boli chvíle, kedy sa im nedarilo; kedy nešlo všetko tak ako chceli, bez ohľadu na príčiny, ktoré k tomu viedli. Život nás ľudí je už raz taký. Je to život! Chvíle, kedy nevyšiel hasičský zásah tak ako chceli, bol pre nich najťažší - tu sa mnohí radšej vzdali hasičstva. Prečo_ Preto, lebo dedinčania sú už raz takí, aj keď sa podarí úspešne zakročiť, tak sa nájdu „múdri“ čo všetko ofrflú a aj, ak sa niečo nepodarí, tak nasleduje neľútostná krčmová kampaň „jedna babka povedala“. No aj napriek všetkým ťažkostiam zostali nasledovníci a Tí neváhajú, keď treba zakročiť pri požiaroch, povodni alebo inej živelnej pohrome. Za to všetkým patrí úcta a nesmierna vďaka!

Celou históriou hasičského spolku v Rabči sa vinie jedna prekrásna niť - spojivo - a tou je nádherná spolupráca hasičov s richtármi, predsedami, starostami a ostatnými funkcionármi obce. Tu vždy bola a je naša goralská hrdosť k svojej dedine, hrdosť na to, že som RABČAN. A to v dnešnej dobe tiež veľmi chýba. Na jeseň tohto roku uplynie 5 rokov, čo sa opäť vrátila i do našej obce Samospráva a skončil sa štátny dirigizmus. Dnešná Samospráva obce je predĺženou rukou občana.

V tomto najkrajšom mesiaci v roku - v máji uplynie už 70 rokov od založenia Dobrovoľného hasičského spolku v Rabči; uplynie 20 rokov od prvých a jediných zdokumentovaných osláv 50. výročia založenia dobrovoľného hasičského spolku. Oslavy 50. výročia boli veľkou udalosťou obce a boli spoločné pre všetky okolité obce a udiali sa v Rabči. Myšlienku spoločných osláv nezatracujeme a nezabúdame, že založenie hasičského spolku bolo spoločné pre obce Rabča, Oravská Polhora, Rabčice a Sihelné. Dnes sme Samospráva, máme svoj erb a zástavu, sme samostatní; zakladajúci členovia už nie sú medzi nami, tak si chceme uctiť toto 70. výročie samostatne.

Pri tejto príležitosti ďakujem všetkým, ktorí sa počas 70-ročnej histórie Dobrovoľného hasičského spolku v Rabči, akýmkoľvek spôsobom pričínili o to, aby „hasičstvo“ nezaniklo, aby o ochranu majetku občanov pred požiarom a živlom bolo postarané. Vážení spoluobčania nezabúdajme, že i na priečelí našej najstaršej kultúrnej pamiatky - kostola sa nachádzajú nádherné sochy: Sv. Floriána ochrancu pred ohňom a sv. Donada - ochrancu pred bleskami a krupobitím.

V roku 1941 na valnom zhromaždení OHJ v Dolnom Kubíne odzneli slová, ktoré by mali byť i pre dnešnú dobu aktuálne - „Musíme hasičstvo povzniesť, odstrániť nedisciplinovanosť. Padli vlády, mnohé spolky a politické strany, ale hasičstvo stále je bude potrebné.“

Dušan Piták

Starosta obce Rabča

Dejiny požiarnej ochrany v Rabči

PhDr. Soňa Maňugová

Počiatky požiarnej ochrany v Rabči spadajú do 18. storočia. Námestovský slúžny prikázal gazdom „držať vo dvore počas letných horúčav sud plný vody, rebrík a hák na strhnutie horiacej strechy“. Nebezpečenstvo vzniku požiarov bolo veľké, lebo všetky domy v dedine boli drevené, pokryté slamou, iba majetnejší gazdovia mali šindol. V chalupách sa varilo na otvorenom ohni, svietilo sviecami, neskoršie lampášmi, lan sušili v podkroví.

Prvý požiarny štatút prijala obec v roku 1788. Za požiarnu ochranu zodpovedali richtár a prisažní. Kontrolovali po domoch dodržiavanie protipožiarnych zásad a zaviedli nočné stráženie dediny. V roku 1876 vznikol Hasičský spolok v Námestove s pôsobnosťou pre dediny okresu, teda aj pre Rabču. Členovia chodili po dedinách, radili ľuďom, ako predchádzať požiarom, ako si počínť pri hasení a doporučovali kúpiť do každej obce striekačku, hadice, savice, vedrá, rebríky, lekárničky, nosítka atď. Dňa 30. júna 1904 sa Rabčania stali svedkami strašného požiaru v susednej Oravskej Polhore. Za silného vetra sa oheň rýchlo šírila a obrátil na popol 80 domov. Odvtedy Rabčania usilovali o hasičskú striekačku. Dvojkoľosovú ručnú striekačku kúpili v roku 1914 a gazdovia poskytovali k nej kónský záprah striedavo.

V roku 1917 zhorel Ignaták mlyn pod Brehom na Mihaliakovej raly a ľudia sa opäť presvedčili, že na požiar sa treba pripraviť a vycvičiť. V tomto úsilí pomáhal ľuďom v Rabči i Oravskej Polhore Ján Jančo, bývalý vojak a počas prvej svetovej vojny príslušník vojenského hasičského útvaru v Belehrade. V požiarnej ochrane bol odborník, mal bohaté skúsenosti a zásluhu na tom, že v obciach Rabčianskeho obvodu (Rabči, Rabčiciach, Oravskej Polhore a Sihelnom) vznikli dobrovoľné hasičské spolky v máji 1926. Vznik hasičských spolkov v každej obci podporovala aj Okresná hasičská jednota č. 23 v Námestove. Poskytovala spolkom metodickú pomoc, organizovala okresné cvičenia a zo svojho fondu im prispievala na činnosť.

V máji 1926 mal Dobrovoľný hasičský spolok v Rabči tridsať zakladajúcich členov. Predsedom spolku bol Jozef Mihaliak, prvým veliteľom Ján Mihaliak, tajomníkom Pavol Labudiak, pokladníkom Jozef Kozák mladší, dozorcom majetku Ján Mihaliak, trubačmi a signalizátormi Ján Miklušák a Jozef Kozák. K ostatným členom patrili Anton Cublík, Ignác Piták Hakos, František Zboňák, Pavol Kalfas, Pavol Prisenžniak, Jozef Zboroň, Pavol Pikoš, Jozef Ratica, Anton Martinkovič, Jozef Garaj, Anton Zboroň, Jozef Grobarčík, Ľudovít Bedrich, Ján Bedrich, Jozef Romaňák, Pavol Konarčík, Jozef Svetlošák, Anton Ďurčák, Jozef Motyka, Ignác Žilák, Pavol Koňarčík. Ešte v tomto roku zasahovali pri hasení požiaru usadlosti Jána Komina Kempuláka.

Okrem neopatrnosti bol častou príčinou vzniku požiaru v Rabči aj blesk. V roku 1933 od blesku začal horieť dom Jozefa Budzela a v auguste 1937 Kekeliakov dom na Grúni. Majetok a živobytie Rabčanov ohrozovali aj prudké búrky, víchrice a ľadovec, ktoré sa strhli nečakane v horúcom lete. Tak tomu bolo v rokoch 1926, 1927, 1931, 1932, 1934, 1936 a 1943. Strach roľníkov pred živlom a túžbu po ochrane pred nimi vyjadrovalo aj umiestnenie sôch sv. Donáda a sv. Floriána, patrónov proti búrke, bleskom a ohňu nad vchodom do kostola.

Dobrovoľnému hasičskému spolku v Rabči prispieval podľa možnosti financiami notársky úrad a spolok bývalých urbarialistov. Notársky úrad hradil z rozpočtu na verejnú bezpečnosť údržbu hasičskej striekačky, nákup pracovných odevov a rovnošiat pre hasičov, výstavbu skladišťa a strážnice a ich údržbu, plat dvom nočným strážnikom, prispieval na zabezpečenie prednášok, cvičení a diét pri hasení požiarov. Od roku 1931 uhradil aj úrazové poistenie hasičov a kónského záprahu. Spolok bývalých urbarialistov zakúpil v roku 1928 štvorkolesovú ručnú striekačku na kónský záprah. Na pozemku veliteľa Jána Mihaliaka jej postavili drevené skladište. Materiálom na stavbu prispeli urbarialisti a prácou členovia spolku i ostatní občania.

Obecný úrad viedol hasičský fond. Tvorili ho hasičské dávky od gazdov, ktorých bolo v Rabči 349. Roľníci, ktorí mali viac ako 10 kusov dobytky, platili hasičskú dávku 15,- Kčs, ostatní 10,- Kčs ročne.

V roku 1930 prišiel do Rabče za obvodného notára Július Fodor, ktorý všemožne podporoval hasičské spolky, zúčastňoval sa ich akcií, venoval im množstvo času, lebo hasičstvo mal zo srdca rád. V roku 1945 sa stal okresným hasičským veliteľom a pomáhal obnovovať dobrovoľné hasičské spolky po druhej svetovej vojne na dedinách. Július Fodor za svojho pôsobenia v Rabči bol obvodným veliteľom pre hasičské spolky v Rabči, Oravskej Polhore, Rabčiciach a Sihelnom. S veliteľmi spolkov Jánom Mihaliakom z Rabče, Ferdinandom Slovíkom z Rabčíc, Jánom Jančom z Oravskej Polhory

a Jánom Mačincom zo Sihelného zabezpečili pre zbory uniformy, odborné prednášky a pravidelné cvičenia od jari do zimy prevažne v nedeľných včasných ranných hodinách. V čase mlatby a žatvy od júla do októbra vykonávali dennú a nočnú strážnu službu tzv. vartu dve hliadky, jedna v dolnej časti obce po Soľný potok a druhá v hornej časti. Vartáši (1 roľník, 1 požiarnik) prechádzali dedinou a v stanovenom čase, obyčajne o polnoci sa hlásili u prísazného, čiže člena obecného zastupiteľstva. V prípade požiaru trúbili, cez deň zvonili, aby zburcovali ľudí na pomoc.

Požiarnici sa predviedli občanom pri významných príležitostiach a sviatkoch. Napríklad každoročne 28. októbra v Deň Slobody sa konal významný sviatok na počesť vzniku Československej republiky. Pred obvodným notárskym úradom v Rabči nastúpili v slávnostných rovnošatách zbory z Rabče, Rabčíc, Oravskej Polhory a Sihelného za hasičskej dychovej hudby z Rabčíc. Dychovku viedol Štefan Strolka, neskôr Pavol Pacholský. Zbory podali hlásenia obvodnému veliteľovi v Rabči a odtiaľ pochodovali na Slanú vodu, kde sa konala slávnosť a ukážkové hasičské cvičenie. Keď bolo zlé počasie, obvodná slávnosť sa konala v Mularčíkovej sále v Oravskej Polhore. Slávnostný priebeh mala aj posviacka novej ručnej štvorkolesovej dvojprúdnicovej striekačky, ktorú kúpil spolok bývalých urbarialistov v roku 1936.

V roku 1937 mal dobrovoľný hasičský spolok v Rabči 32 členov a obecný úrad im zakúpil nové rovnošaty. Pavol Kovalíček a Ján Mihaliak sa starali o pravidelnú údržbu striekačiek. J. Labudiak a J. Kozák vyberali hasičskú dávku každoročne. V jeseni 1941 požiarnici pomohli uhasiť požiar na Grúni, ktorý vypukol z neopatrnosti malého chlapca. V máji 1942 vypukol požiar v budove notárskeho úradu, požiarnici si tu dobre počínali. V tomto roku pomáhali hasiť požiare v Oravskej Polhore. u Pňáčkov na Žabinci u Pavla Taraníka a na dolnom konci. Počas druhej svetovej vojny činnosť hasičov utíchla, muži boli na bojiskách a mládenci chodievali na sezónne práce do Nemecka, kde bolo dosť roboty. V jeseni 1944 vyhorela na Grúni usadlosť Antona Kobyliaka. Povrávalo sa, že tam nocovali partizáni.

O obnovu hasičského spolku v Rabči sa dňa 2. decembra 1945 zaslúžili Július Fodor, Ján Mihaliak, Jozef Tvorožek a Ján Pienčák. Predsedom spolku sa stal Ján Mihaliak, Jozef Tvarožek a Ján Pienčák. Predsedom spolku sa stal Ján Mihaliak a Jozef Tvarožek obvodným veliteľom pre hasičské zbory v Rabči, Rabčiciach, Oravskej Polhore a Sihelnom. V požiarnej ochrane obce i okresu zastával roky významné miesto. Bol veliteľom spolku v Rabči, členom pléna Okresnej hasičskej jednoty v Námestove, neskoršie členom Okresného výboru Československého zväzu požiarnej ochrany, pokladníkom OV ČSZPO, revízorom účtov pre Miestne jednoty ČSZPO, referentom pre prevenciu, obvodným inštruktorom a členom pléna miestneho národného výboru v Rabči za požiaru ochranu. Za Jozefa Tvarožeka dosiahol rabčiansky požiarly zbor vynikajúce úspechy, v súťažiach sa umiestňoval na popredných miestach.

V roku 1946 postavili novú požiaru zbrojnicu za mostom v Gaceli. V auguste tohto roku pomáhali hasiť požiare v Sihelnom, Oravskej Polhore a Rabčiciach. Požiar v Oravskej Polhore zapríčinil blesk. Od tohto roku vykonávali rabčianski požiarnici pravidelné prehliadky domov v marci, apríli a v októbri, novembri. Kontrolovali dodržiavanie protipožiarlych zásad roľníkmi, napríklad priestor okolo komínov, či má každý gazda vo dvore sud s vodou, rebrík, hák a vechceť. Zvýšená opatrnosť bola potrebná pri mlátení obilia, ktoré sa konalo striedavo u gazdov. Mlátačkari vykonávali svoju prácu ako živnosť, po vzniku drobnej prevádzky MNV sa stali jej zamestnancami a miestny národný výbor ich pravidelne vysielal na školenie protipožiarlych zásad. Spôsob práce jednotlivohospodáriacich roľníkov v Rabči vyžadoval neustálu opatrnosť. V roku 1949 zhorel dom Štefana Adamčíka. Od horiacej sviečky vzbĺkol sušený lan. Dňa 13. septembra 1951 vypukol požiar od blesku v dome Johany Joštiakovej a v roku 1953 zhorel dom Vendelína Paľovčíka. Oheň sa rozšíril od tlejúceho brvna pri komíne.

Od roku 1950 hasičský spolok niesol náhov Miestna jednota Československého zväzu požiarnej ochrany v Rabči. Doterajší predseda Ján

Mihaliak uvoľnil miesto Jánovi Pienčákovi, podpredsedom bol Jozef Grobarčík, jednatelom Ján Zboňák, pokladníkom Ján Bedrich, neskoršie Ján Maľuga, veliteľom Jozef Tvarožek, referentom organizačným a mládeže Ján Vajdečka, strojníkom Ludovít Bedrich a zástupcom strojníka Jozef Kovalíček. V nasledujúcom roku prideliť obci novú dvojkoľosovú striekačku PS-8 a na požiarňu zbrojnicu nainštalovali sirénu. V roku 1952 dostala jednotu 200 metrov B-hadíc a postavili drevené sušiaci, aby hadice nemuseli sušiť po plotoch.

V roku 1953 okres hodnotil miestnu jednotu ČSZPO v Rabči ako dobrý zbor. Do požiarňových hliadok sa zapájalo 65 ľudí, konali brigády pri úprave a skrášľovaní verejného priestranstva v obci, cvičenia, školenia, tanečné zábavy a nacvičovali a predviedli divadelné predstavenia. V roku 1954 vytvorili ženské požiarne družstvo (13 členiek) a dorastové (16 členov), ktoré dosiahlo výrazné úspechy pod vedením riaditeľa základnej školy Františka Oravca. Za prvý polrok 1954 bol Miestna jednotu ČSZPO v Rabči vyhodnotená ako najlepšia v okrese. Za svoju činnosť získala najviac bodov, bola na prvom mieste v hodnotiacej tabuľke. V celoštátnej súťaži požiarňových zborov sa na prvom mieste umiestnil rabčiansky dorast, v okresnom kole sa družstvo mužov umiestnilo na 3. mieste, družstvo žien a dorastu na 2. mieste. V tomto čase bol obvodným inštruktorom a okresným referentom pre prevenciu Jozef Tvarožek.

Výbor Miestnej jednoty CZPO v Rabči usiloval o získanie nákladného motorového vozidla, ktoré by zjednodušilo a hlavne urýchlilo zásahy požiarňikov. Už v roku 1953 uvažovali opraviť nepojazdné nákladné auto Jozefa Kumora a postaviť gráž. Po okresnej súťaži, konanej v Rabči v lete 1958, v ktorej rabčianski požiarňici ukázali vynikajúcu pripravenosť a zdatnosť, dostali nové požiarne auto zn. Tatra 805. Odvtedy účinnejšie pomáhali pri požiaroch v obci i okolí. V roku 1959 zasahovali pri požiaroch v Krušetnici, dňa 20. júna v Námestove na pile (tu sa od blesku zapálila drevná hmota), dňa 29. septembra u Pavla Barnaša, dňa 8. októbra u Gluchov, dňa 26. októbra v Kline a v novembri v Rabčiciach u Vojtašákovcov. V roku 1960 zasahovali pri požiaroch v Zubrohľave, u Skurconiakov a Smolárovcov, v Bobrove u predsedu Pavláka v roku 1961, na Slanej vode u lesníka Xavere Kolčáka a v Sihelnom. Dňa 18. augusta 1962 pomáhali hasiť katastrofálny požiar v Dlhej. Podobný hasili pred piatimi rokmi (dňa 19. októbra 1957) v Oravskej Jasenici, kde sa zišlo 40 požiarňových zborov. Obyvatelia Rabče urobili pre Jaseničanov zbierku šatstva, obuvi, potravín, financií i krmu pre dobytok. Zima sa blížila a ľudia v Oravskej Jasenici ostli bez prístrešia a zásob potravín. Na jeseň 1962 zasahovali rabčianski požiarňici pri hasení požiaru v Oravskej Polhore, v novembri v Rabčiciach a dňa 9. decembra 1963 v Oravskej Polhore u Grácikovcov.

Okresný výbor ČSZPO v Námestovo konal každoročne konferenciu požiarňových zborov v okrese. V roku 1955 sa jej z Rabče zúčastnili: Ján Pienčák, Jozef Tvarožek, Ludovít Bedrich, Ignác Jagnešák, Štefan Gužík, Ján Maľuga, Ján Miklušák, Jozef Kudjak bol v komisii pre školenie CO. Odznelo tu dobré hodnotenie rabčianskych požiarňikov. V roku 1956 sa okresnej konferencii zúčastnili Jozef Tvarožek, Ludvík Bedrich, Ignác Jagnešák, Ján Vajdečka, Ignác Vorek, Emília Zboňáková, Emília Raticová, Štefan Gužík, Justína Vajdečková, František Oravec a v nasledujúcom roku Jozef Tvarožek, Ludvík Bedrich, Emília Paliderová, Štefan Gužík, Anton Boldoviak, Jozef Kovalíček, Ignác Piták, Anton Gnidiak. V roku 1958 mala vzorná miestna jednotu ZPO v Rabči najviac členov.

Štatistický prehľad o členstve v rokoch 1954 - 1984 ukazuje tabuľka:

Rok	1954	1956	1958	1963	1964	1969	1974	1975
	1976	1978	1982	1984				

P.									
čl.	56	131	142	68	71	52	60	63	77
	84	100	102						

V Rabči bola veľmi dobrá spolupráca medzi zborom požiarnej ochrany a Miestnym národným výborom. Tajomník MNV a neskoršie predseda Ján Maťuga bol pokladníkom a hospodárom zboru požiarnej ochrany, zúčastňoval sa cvičení a vedel, čo požiarnici v obci potrebujú. Predseda požiarneho zboru sa zúčastňoval zasadnutí rady a pléna MNV ako odborník na protipožiarne problémy. Pri miestnom národnom výbore pracovala aj požiarnotechnická komisia, v ktorej boli Ján Kvasniak, Ignác Randiak, Ján Maťuga, Anton Boldoviak, Štefan Gužík. V roku 1957 uvažovali o výstavbe novej požiarnej zbrojnice v akcii „Z“, lebo stará priestorovo nevyhovovala na uloženie techniky a náradia, dokonca pracovný odev rovnošaty a obuv musel mať každý požiarnik doma, lebo v skladišti nebolo miesto. O údržbu techniky sa staral strojník Anton Žitňák, neskoršie Adolf Gužík, Jozef Brezoňák a Štefan Jagnešák. Akcieschopnosť striekačiek kontroloval každý tretí deň. Údržbu skladišta prevádzal Jozef Galis.

V roku 1958 zažila Rabča povodeň s veľkými materiálnymi škodami. Voda zničila most na Grúni tak, že odniesla pravý pilier a 15 metrov násypu, zničila most u Kormanov, rozšírila riečište pri ňom o 12 metrov, zničila všetky lavice na Polhoranke a Sihelskom potoku a poškodila cesty. Na pile sa nedalo pracovať, lebo náhon k nej bol zničený. Ľudia nemohli prejsť povozom cez riečky a potoky. Roboty bolo vyše hlavy.

Problémom na riešenie v tomto roku boli nočné žatevné strážne služby, varty. Stávalo sa, že občania z rôznych dôvodov nenastúpili do služby. Preto Miestny národný výbor rozhodol, že občan ktorý nenastúpi do služby, zaplatí pokutu 20 korún. Hliadky boli dve, jedna na dolnom konci a druhá na hornom konci obce. O 23. a 2 hodine nočnej sa hlásili vo výkupnom sklade u Františka Zborňáka. V roku 1959 rabčianski požiarnici obstáli v súťažiach na popredných miestach, družstvo dorastu bolo v okresnej súťaži prvé.

V rokoch 1961 - 1967 predsedom požiarneho zboru v Rabči bol Štefan Gužík, podpredsedom Jozef Tvrožek, referentom pre výchovnú prácu Anton Boldoviak, referentom pre prevenciu Karol Piták, pre techniku Jozef Piták, tajomníkom Ignác Randjak, hospodárom Ján Maťuga, organizačným referentom Ján Kozák, referentom pre mládež Ignác Kuchtiak, náhradníkom Ján Miklušák a revízormi Štefan Piták a Jozef Belkotiak. Zbor mal družstvo mužov, žien a dorastu. V roku 1962 zasahovali pri povodni a šiestich požiaroch mimo obce. Našťastie v Rabči utíchli požiare, i keď nebezpečenstvo ich vzniku hrozilo v starých domoch od elektroinštalácie z roku 1951, ktorej údržba sa doteraz nerobila. Z tejto príčiny vypukol požiar dňa 1. marca 1967 v dome Jána Prisenžňáka. Dňa 1. júla 1967 zasahovali pri požiari v 60. rokoch sa nepodarilo postaviť novú požiarne zbrojnicu. Previedli údržbu strechy, lebo v roku 1963 počas dažďov premokala. V roku 1971 rozhodli o prístavbe k požiarnej zbrojnici. Nepodarilo sa postaviť ani nové sušiaci na hadice. Pôvodné z dreva neslúžili., boli celkom prehnité. Trvanlivé sušiaci zo „šín“ postavili v roku 1974.

Predsedom zboru požiarnej ochrany v rokoch 1967 - 1972 bol Ignác Randiak, od roku 1972 Štefan Kudjak. V roku 1971 sa v obci vyskytli dva požiare u občanov Sameka a Boldoviaka, preto sa dôslednejšie vykonávali žatevné nočné strážne služby, kontroly striekačiek, hydrantov a hasiacich prístrojov. Cestou obecného rozhlasu upozorňovali na rôzne nebezpečenstvá vzniku požiarov a dodržiavanie protipožiarnych zásad počas žatvy a mlatby u jednotlivohospodáriacich roľníkov. Jednotné roľnícke družstvo v Rabči založili v roku 1978 a požiarne ochranu mal v ňom na starosti p. Adamčík. V obci platil zákaz vypaľovania tráv.

Dňa 19. januára 1974 narobila veľké škody povodeň v Gaceli. Požiarnici zachraňovali všetko, čo sa dalo. V tomto roku zasahovali pri požiaroch u občana Tyrola, v Zubrohlave, Sihelnom a chaty na Slanej vode. Dňa 22. marca 1975 hasili požiar u A. Jašákovej a J. Kormanana.

Rabčiansky zbor požiarnej ochrany dosahoval dobré výsledky a umiestnenie v súťažiach a na cvičeniach. Bolo to v roku 1974 na obvodnom cvičení v Oravskom Veselom. Družstvo mládeže sa dobre umiestnilo v súťažiach na Čingove a v Nitrianskom Rudne. V roku 1975 sa konala okresná súťaž požiarneho zborov v Kline. Súťažilo 72 družstiev, rabčiansky bo 31. Námetové cvičenia sa konali na Slanej Vode. Medzi najaktívnejších požiarňikov patrili Jozef Piták, Milan Ratičák, Jozef Brezoňák, Milan Turac, Štefan Jagnešák a Jozef Galis. V tomto roku vznikla v obci dychová hudba pod vedením Antona Brišáka, neskoršie Jána Adamčíka. Hrali v nej mnohí členovia požiarneho zboru. V roku 1977 si požiarňici v Rabči pripomenuli 50 rokov od založenia Dobrovoľného hasičského spolku a pri tejto príležitosti sa konali oslavy a ocenenie zaslúžilých požiarňikov. Na obvodnom cvičení dňa 23. mája sa v Rabči stretlo 35 požiarneho družstiev. Muži z Rabče sa umiestnili na 20. mieste, žena 4., družstvo starších chlapcov a družstvo dievčat na 1. mieste. Mládežníci sa každoročne zapájali do súťažnej hry „Plameň“. V tejto súťaži sa v roku 1975 umiestnili na prvom mieste. Dobré výsledky dosahovali vďaka Františkovi Oravcovi, ktorý sa neúnavne venoval výchove mladých požiarňikov a od roku 1972 bol členom Okresného výboru zväzu požiarnej ochrany.

V roku 1979 dostal zbor požiarnej ochrany zásluhou MNV požiarne vozidlo CAS 25. Dali mu krstné meno Silvia. V 80. rokoch si ZPO udržiaval dobrú úroveň. Z ročných hodnotiacich správ vyplýva činnosť bohatá na rôzne podujatia. Napríklad v roku 1985 previedli preventívne obhliadky 580 domácností a 8 obchodných a prevádzkových objektov v jarnom období i pred zimným vykurovacím obdobím. Výbor požiarneho zboru organizoval v obvodných strediskách metodicko-inštruktážne zamestnania, školenia, cvičenia, spolupracoval s MNV a Osvetovou besedou, pravidelne vysielal rozhlasové relácie zamerané na dodržiavanie protipožiarneho opatrení pre zimné vykurovacie obdobie, zamedzenie vypaľovania tráv, hranie sa detí so zápalkami a pod. V priebehu roka zasahovali požiarňici štarikrát pri požiaroch, dobré výsledky dosiahli v brigádnickej činnosti pri výstavbe materskej školy, kultúrneho domu, športového ihriska, úprave verejného priestranstva, kosení a sušení sena pre JRD, úprave vodných tokov, údržbe požiarnej techniky, výzbroje a výstroje. Uskutočnili besedy s občanmi, prednášky pre mládež spojené s premietaním filmu, vyškolili dvoch strojníkov, získali nových členov: niektorí požiarňici boli darcovia krvi. Za svoju prácu dostali čestné uznanie Rady Okresného národného výboru Zväzu požiarnej ochrany.

Od roku 1992 je predsedom ZPO Jozef Galis. Zlepšilo sa materiálnotechnické vybavenie, zriadili protipožiarne skrinky s vybavením na prvý zásah. Požiarňici Anton Garaj, Štefan Kudjak, Jozef Piták, Miroslav Turac a František Oravec boli povýšení. Obecné zastupiteľstvo schválilo 28. 2. 1992 Všeobecné záväzné nariadenie č. 4/1992 - tzv. Požiarny poriadok obce, ktorým vytvorilo podmienky pre účinnú ochranu života, zdravia občanov a majetku pred požiarom a poskytovanie pomoci pri živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach.

Dňa 20 novembra 1994 mali požiarňici v Rabči slávnostné vysvätenie zástavy Dobrovoľného požiarneho zboru vdp. Blažejom Dibdiakom.

25. júna 1995 DPZ Rabča získalo DIPLOM DPO SR za 1. miesto v kategórii muži ŠSPD v obvodovom kole vo Vavrečke a DIPLOM primátora mesta Námestovo za 2. miesto v kategórii požiarneho športov o pohár primátora mesta

Dobrovoľný požiarň zbor (DPZ) Rabča má v súčasnosti 40 riadne evidovaných členov: Brezoňák Jozef, Buška Jaroslav, Ďubek Štefan, Galis Jozef, Garaj Anton, Hurák František, Huráková Mária, Iskierka Jozef, Jagnešák Jozef, Jagnešák František, Jaššák Jozef, Kudjak Štefan, Kovalík Ján, Kocúr Peter, Kocúr Jozef. Lubas Peter, Metes Milan, Oravec František, Pikoš Miroslav, Pilarčík Miroslav, Ing. Piták Vladimír, Piták Anton, Piták Dušan, Piták Jozef, Podstrelený Miroslav, Luboš Ratičák Dušan, Ratičák Marián, Štefár Milan, Štefaniak Anton, Tatík Ján, Turac Milan, Vajdečka Milan, Vorek Lubomír, Žitňák Jaroslav.

Zloženie výboru - veliteľstva DPZ za rok 1996:

predseda:	Jozef Galis
podpredseda - veliteľ:	Jozef Piták
podpredseda - prevencie:	Štefan Ďubek
tajomník:	Ján Tatík
pokladník:	Mária Huráková
organizačný referent Ing. Vladimír Piták	
referent mládeže:	František Oravec
strojník:	Jozef Brezoňák
materiálnotechnický ref.	Dušan Piták

DPZ v Rabči má dnes k dispozícii túto požiarnu techniku: Požiarné vozidlo RtHP CAS 25 - cisterna, prívies PPS 12, Celkové vybavenie je dobré.

Podakovanie patrí všetkým tým členom požiarného zboru, ktorí už nie sú medzi nami, ale sa výrazne zapísali do dejín požiarnej ochrany v našej obci. Sú to: Jozef Tvarožek, Ján Mažuga, Ján Bedrich, Ludovít Bedrich, Ján Kozák, Štefan Gužík, Štefan Jagnešák, Adolf Gužík, zo starších Ignác Piták Hakos, Ján Miklušák, František Zboňák, Ján Mihaľák, Štefan Piták.

Úprimná vďaka za hlboko humánnu a dobrovoľnú činnosť patrí dlhoročným a verným členom požiarneho zboru v Rabči: František Oravec, Štefan Kudjak, Jozef Brezoňák, Jozef Piták, Milan Turac, Milan Ratičák starší, Ludovít Piták, Jozef Galis, Augustín Miklušák, Ján Vajdečka, Emil Garaj, Karol Piták, Anton Žitniak.

Pri príležitosti 70. výročia založenia hasičského zboru boli udelené tieto ocenenia:

CENA OBCE RABČA - Jozef Piták, František Oravec, Jozef Galis, Anton Žitniak;

CENA STAROSTU OBCE RABČA - Jozef Brezoňák, Štefan Kudjak, Anton Garaj, Ján Kozák, Milan Turac;

Vyznamenanie „ZA ZÁSLUHY“ - Ján Vajdečka, Jozef Piták, Štefan Piták;

Vyznamenanie „ZA PRÍKLADNÚ PRÁCU“ - Jozef Jagnešák, Jozef Jaššák, Jozef Labudiak;

ĎAKOVNÝ LIST - Milan Metes, Milan Ratičák starší, Ludovít Pikoš, Ignác Randják, Flórian Stopjak, Milan Dobierka, Pavol Šurin, Ludovít Piták, Augustín Miklušák, Štefan Zboňák, Jozef Iskierka, Ludovít Zboroň.